

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 46. Leontius Episcopus Antiochenus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](#)

ta hujus Episcopi perfidia, prope fuit, ut Sæculum IV.
 Constantius Imperator aliam mentem in- A. C. 347.
 dueret; detectis fraudibus, quæ ab Aria-
 nis in Euphratam paratæ fuerunt, qua
 fide in alios essent, metiri cœpit, tunc
 que Presbyteros, & Diaconos Alexandri-
 nos, in Armeniam relegatos, revocari
 jussit, scripsit quoque Alexandriam diser-
 tis verbis, ne quis eos Clericos, aut Lai-
 cos persequeretur, qui Athanasio adhæ-
 rerent.

§. XLVI.

Leontius Episcopus Antiochenus.

His non obstantibus Ariani eo usque *Theod. II.*
prævalebant, ut ipsorum potissimum c. 10. Phi-
oportet in Episcopum Antiochenum elige- *loftorg. III.*
retur Leontius Evnuchus, validum factio- *c. 15. Epiph. hær.*
nis suæ fulcrum. Erat hic Leontius na- *60. n. 5.*
tivitate Phryx, subdoli ingenii homo; S. Athan. ad
Luciani Discipulum se dictitabat, ab ini- *solut. p. 812.*
tio Arii errores fecutus; S. Eustathio *Athan. ap.*
p. 718.
Episcopo, quem non sefellerat viri favri-
ties, persuaderi non potuit, ut eum inter
Clericos susciperet; at, Eustathio in Exi-
lium missio, ad Presbyteratum promotus
est. Post hæc vi primi Canonis Nicæni
depositus fuit, quod se ipsum castravis-
set; nam cum concubinam haberet, no-
mine Eustoliam, quam, licet a se vitia-
tam, Virginem credi volebat, atque ami-
ci vehementer urgerent, ut turpis com-

Kk 4

mercii

Sæculum IV. mercii scandalum tolleret, manibus pro-

A.C. 347.

priis virilia sibi exsecuit, quo liberius

Theod. II. cum puella, cuius contubernio renuntia-

c. 24. Ath. re nolebat, posset habitare. Crimen

ad solit. p. hoc, propter quod a Presbyteratu depo-

827.

situs fuerat, & factus irregularis, non ob-

fuit, quo minus ab Arianis Episcopali Se-

di Antiochenæ imponeretur. Sedit an-

nis octo, hæresin profunde dissimulans,

ne animos Catholicorum, quorum mul-

titudinem reformidabat, a se averteret;

gravior metus erat ab Imperatore Con-

stantio illatus, illis omnibus pœnam mi-

nitante, qui, Filium non esse similem

Patri, dicerent; factis autem suis, quæ

intus sentiret, prodebat, nam nulli Ca-

tholicorum ordines referebat, nulli ut-

cunque meritis præcelleret, in sua Eccle-

sia officium dabat, econtra Arianos in fa-

miliaritatem admittebat, ad sacros ordi-

nies promovebat, etiam ob vitæ licentiam

indignos. Hinc pauci ex populo, pluri-

mi ex Clericis lue hæretica infecti erant.

Is etiam Aetium in Diaconum ordinavit,

cujus sequenti tempore fama crevit, huic

ordinationi illustres duo Laici Flavia-

nus, & Diodorus fortiter se opposue-

runt, adjectis minis, separaturos se a

Leontii communione, in Occidentem

ituros, & quæ ipse moliretur, indica-

turos. Territus his Leontius Actio

Ministerium interdixit, quamvis eidem

in

in omnibus reliquis, ut solebat, fave- Sæculum IV.
ret. (*)

A. C. 347-

Flavianus, & Diodorus, tunc in urbe Antiochena firmæ fidei Catholicæ columnæ, ambo vitam asceticam erant amplexi. Diodorus adeo paupertatem amabat, ut in hoc mundo nihil, nec do- *Facund.lib.*
mum, nec mensam, nec lectum posside- *4. c. 2. ex Chrys.*
ret; amicorum charitate alebatur, ipse totum tempus orationi, & aliorum instru-
tioni dabat. Pallor vultus, & totus ha-
bitus summum rigorem testabantur, hinc
stomachi debilitate, junctis magnis dolo-
ribus, laborabat, ad summam tamen se-
nectuteim pervenit. Athenis Philo- *ib. ex Jul.*
phiæ, & Rheticæ operam dederat, Sil- *Imp.*
vani Tarsensis Discipulus, cui post tem-
pus in Episcopatu successit. Flavianus
in Cathedra Antiochena sedet, post lon-
gum intervallum. Uterque tempore
Leontii in Fidelium animis Religionis ze-
lum excitare conabantur, quibuscum, ad
Martyrum tumulos congregatis, noctem
in celebrandis Divinis laudibus agebant;

Kk 5 impe-

(*) Si quis hos duos illustres Laicos inter-
rogasset, ad quem Episcoporum in Occidentem
ituri essent, neminem prius, quam Episcopum
Romanum haud dubie nominassent. Saltem hoc
certissimum est, hos duos Laicos credidisse, in
Occidente non neminem reperiri, qui Episcopi
Antiocheni judex esset.

Sæculum IV. impedire Leontius non audebat, veritus
A. C. 347. populi multitudinem, piissimo affectu eos

sequentis, at simulata mansuetudine ro-
gavit, ut has laudes in Ecclesia perage-
rent. Ipsi, quam mala fide Leontius id
peteret, non ignari, tamen, quod præ-
piebat, fecerunt. Idem duo omnium
primi Psalmodiam duobus Choris cantan-

Philost. III. tium alternantibus instituerunt, qui usus,

c. 13. Antiochiae ortus, omnium deinde popu-
lorum imitatione comprobatus est. Fla-
vianus item primus, congregatis pluribus
Monachis, Gloria Patri, & Filio, & Spi-
ritui S. cantasse fertur; antehac, sicut
Ariani affirmabant, dicebatur: Gloria Pa-
tri per Filium, in Spiritu Sancto; & alii:

Theod. 2. Gloria Patri in Filio, & Spiritu S. quan-
do Catholici, & Ariani simul orabant,
quivis solitis inter suos verbis utebantur,
qui vero Leontio proximi stabant, ob-
servarunt, quod totum versiculum reti-
cens, solummodo in fine diceret; & in
Sæcula Sæculorum. Præterea alia ad-
huc Catholicorum pars Antiochiae dura-
vit, quæ cum Arianis non communica-
bat, nec post S. Eustathium alium agno-
verunt Episcopum, inde Eustathiani no-
minati.

§. XLVII.